

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Семенка В'ячеслава Валерійовича щодо
відповідності Конституції України (конституційності) частини другої
статті 467 Кримінального процесуального кодексу України**

К и ї в
22 липня 2025 року
№ 67-3(П)/2025

Справа № 3-4/2025(10/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України
у складі:

Первомайського Олега Олексійовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Різника Сергія Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного
провадження у справі за конституційною скаргою Семенка В'ячеслава
Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності)
частини другої статті 467 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали
справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Семенко В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням
перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині другій статті 55,
частині першій статті 129 Конституції України (конституційність) частину другу
статті 467 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс),
згідно з якою „судове рішення за наслідками кримінального провадження

за нововиявленими або виключними обставинами може бути оскаржене в порядку, передбаченому цим Кодексом для оскарження судових рішень суду відповідної інстанції. З набранням законної сили новим судовим рішенням втрачають законну силу судові рішення інших судів у цьому кримінальному провадженні“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Перший заступник Генерального прокурора Хоменко О.М. 24 травня 2024 року звернувся до Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська із заявою про перегляд за нововиявленими обставинами двох ухвал цього суду від 11 березня 2015 року, а саме ухвали про закриття кримінального провадження стосовно обвинувачених Чорного А.О., Семенка В.В., Михайленка О.В., Величенка Ю.В., Воробйова А.П., Кушніра О.І. у зв'язку із закінченням строків давності та звільнення їх від кримінальної відповідальності й ухвали про закриття кримінального провадження стосовно обвинуваченого Сапешка С.В. та звільнення його від кримінальної відповідальності.

Жовтневий районний суд міста Дніпропетровська ухвалою від 2 липня 2024 року задовольнив заяву першого заступника Генерального прокурора Хоменка О.М. про перегляд за нововиявленими обставинами ухвал цього суду від 11 березня 2015 року, скасував їх та призначив судовий розгляд на підставі обвинувального акта в цьому кримінальному провадженні.

Не погодившись із ухвалою Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська від 2 липня 2024 року, захисник Семенка В.В. – адвокат Кулик І.Я. – звернувся до Дніпровського апеляційного суду з апеляційною скаргою.

Дніпровський апеляційний суд ухвалою від 17 липня 2024 року відмовив у відкритті провадження та зазначив, зокрема, що ухвала Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська від 2 липня 2024 року „є проміжною, у зв'язку з чим не підлягає перегляду в апеляційному порядку“.

Колегія суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду постановою від 9 жовтня 2024 року касаційні скарги адвоката Кулика І.Я., який діяв в інтересах Семенка В.В., та представника потерпілих – адвоката Кречетникової О.А. – залишила без задоволення, а ухвалу Дніпровського апеляційного суду від 17 липня 2024 року – без змін. У мотивувальній частині цієї постанови зазначено, що оскільки „апеляційні скарги було подано на ухвалу суду першої інстанції, якою не було прийнято остаточного рішення по суті кримінального провадження за нововиявленими обставинами“, то суд апеляційної інстанції „обґрунтовано відмовив у відкритті апеляційного провадження“.

1.2. Семенко В.В. твердить, що «через нечітке формулювання ч. 2 ст. 467 КПК України <...> може здійснюватися порушення принципу „*res judicata*“ через новий перегляд кримінального провадження поза межами апеляційного та касаційного оскарження з метою усунення недоліків досудового розслідування, що є недопустимим».

На думку автора клопотання, „права Скаржника були порушені через повернення Скаржника у статус обвинуваченого опісля звільнення від кримінальної відповідальності у кримінальному провадженні <...> майже десять <...> років тому“, а також через відсутність у нього права на „оскарження судового рішення за наслідками перегляду кримінального провадження за нововиявленими обставинами“.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання цитує приписи Конституції України, Кодексу, Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, міжнародні акти, посилається на рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у його справі, копії яких долучено до матеріалів конституційної скарги.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Семенко В.В., твердячи про невідповідність Конституції України (неконституційність) частини другої статті 467 Кодексу, не обґрунтував, як саме оспорювані приписи Кодексу порушують його конституційне право на судовий захист, та не аргументував своїх тверджень щодо їх невідповідності частині першій статті 8, частині другій статті 55, частині першій статті 129 Конституції України. Автор клопотання обмежився цитуванням приписів Основного Закону України, Кодексу, Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, міжнародних актів, а також посилався на юридичні позиції Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини.

Суб'єкт права на конституційну скаргу фактично виклав власне бачення застосування оспорюваних приписів Кодексу щодо обставин його справи й висловив незгоду із судовими рішеннями у його справі.

Наведене свідчить, що Семенко В.В. не обґрунтував тверджень щодо неконституційності частини другої статті 467 Кодексу, а отже, не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Семенка В'ячеслава Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 467 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**